

VECKOBLADET

Fredag 13 december

Utkommer fredagar

1996 22:e årg.

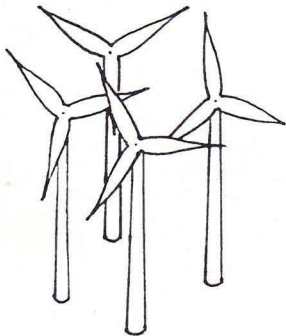
36

Lunds Agenda 21 värd en seriös debatt

Som de flesta lundabor noterat har miljödelegationen tagit initiativ till en mängd konkreta insatser i Agenda 21 arbetet i Lund och därför är Lund redan en bit på vägen mot en hållbar utveckling. För några veckor sedan presenterade miljödelegationen ett förslag, som är tänkt att vara underlag för en mera långsiktig plan för samordning av åtgärder från olika aktörer på miljöområdet. Alla partier i Lunds kommunfullmäktige finns representerade i miljödelegationen. Karin Svensson-Smith, medlem i vänsterpartiet, är ordförande. Nu inbjuds olika intressenter i Lund: allmänheten, företag, organisationer, nämnder och styrelser, att lämna synpunkter på förslaget (senast den 28 februari, 1997). Våren 97 är det tänkt att ett reviderat förslag skall behandlas i kommunfullmäktige.

Ambitiösa mål

Förslaget består av en gedigen

genomgång av tillståndet vad beträffar miljösituationen och miljöhoten i Lunds kommun. Mål för miljöarbetet formuleras i det andra avsnittet av förslaget. Hoten mot vår miljö är noggrant analyserade och de mera långsiktiga målen relativt väl preciserade. Följande principer, som bygger på de dokument Sverige skrev på vid FN:s konferens om miljö och utveckling i Rio de Janeiro 1992, skall gälla för agendaarbetet i Lund:

- Förorenaren betalar (PPP, Polluter-Pays-Principle) Den som förorenar skall bära kostnaderna för föroreningarna.

- Utbytesprincipen- i val mellan olika ämnen, produkter, metoder och platser ska det ur miljösynpunkt bästa alternativet väljas.

- Arbeta förebyggande- det är bättre att se till att problem inte uppkommer än att försöka åtgärda dem när de har uppkommit.

- Försiktighetsprincipen- om det föreligger hot om skada på

Barnomsorg med stämpelur

Stämpelklockor är på väg att införas i barnomsorgen. Det är föräldrarna som ska stämpla in och ut när de lämnar och hämta. Anledningen är att i det nya förslaget till taxa för barnomsorgen ska man betala avgift per timme. Förslaget är på remiss och ser ut att gå igenom. Föräldrar, personal och politiker har yttrat sig över ett annat förslag tidigare under hösten så ingen är speciellt engagerad i den här andra omgången. Men det nya förslaget innebär en genomgripande förändring i barnomsorgen. Föräldrar ska inte längre betala för en omsorgsplats utan för de timmar barnen vistas på dagis. Förslaget bäddar för en sämre omsorg och sämre pedagogisk verksamhet i framtiden.

Omsorg är inte parkering

I kommunalnämnd Söder har vänsterpartiet och socialdemokraterna enats om att avvisa förslaget och föreslog nedanstående yttrande som dock inte fick stöd av de andra partierna.

Förslaget till ny barnomsorgstaxa lider av två svagheter.

Det är mindre flexibelt än nuvarande system.

Det riskerar att leda till en försämrad omsorg på sikt.

Omsorg om barn passar inte ihop med stämpelklockor. I förslaget till barnomsorgstaxa föreslås att föräldrarna ska betala enligt timtaxa för den tid barnen tar barnomsorg i anspråk. Att lämna

sina barn på daghem eller fritidshem är emellertid inte jämförbart med att parkera sin bil på en parkeringsplats. Daghem är kontinuerlig omsorg och pedagogisk verksamhet som är anpassad efter barnens behov. Man kan inte köpa omsorg per timme. Vill man ha bra barnomsorg måste man abonnera på en plats med kvalificerad personal, ändamålsenliga lokaler och bra utrustning, dvs man måste ha en fast avgift.

Övertidstaxa för utflykt

Timtaxa i barnomsorgen kan leda utvecklingen av dagis och fritids åt helt fel håll.

Man fokuserar på tiden i stället för på innehållet i verksamheten. Antag att det planeras en utflykt en eftermiddag och Anna ska gå hem klockan två. I ett system med fast taxa kan personalen be föräldrarna att Anna får stanna kvar ett par timmar till så att hon kan delta i utflykten. I ett system med timtaxa är det svårare för Anna att få delta i utflykten för där måste personalen be föräldrarna betala extra för att Anna ska kunna följa med.

Timtaxa uppmuntrar föräldrar med lång restid till jobbet att hellre placera barnen i närheten av arbetsplatsen i stället för i närheten av bostaden. Då går barnen miste om den trygghet det innebär att vara i samma bostadsområde med samma kamrater omkring sig både under dagistid och på kvällar och helger.

För föräldrarna är det viktigt att barnomsorgen är flexibel. Man ska kunna lämna och hämta barnen när man vill. Det nya förslaget innebär emellertid mindre flexibilitet än nuvarande regler. Nu bestämmer man barnets dagstider några veckor i förväg och tiderna går att ändra.

En månad i förväg

I förslaget till nytt taxsystem kopplas flexibiliteten ihop med avgiften på ett olyckligt sätt. Resultatet blir paradoxalt nog att det blir mindre flexibelt än nuvarande regler. I det nya förslaget krävs att föräldrarna en månad i förväg vet hur dags de kommer att kunna hämta sitt barn varje dag i den kommande månaden. Tiderna rapporteras in och sen ska det kontrolleras att den inrapporterade tiden inte överskrids. Stämpelklockan behövs eftersom kontrollen måste vara exakt när avgiften baseras på varje timme.

Det är intressant att höra reaktioner och kommentarer bland dagisföräldrar, partikamrater och bekanta. De flesta är kritiska till stämpelklockor. Antingen har de inte tänkt på att man får lov att helt avvisa förslaget utan trott att man måste välja något av alternativen i remissförslaget. Eller så har de utan att reflektera tagit för givet att det mest rättvisa är att man betalar per utnyttjad timme.

Kajsa Theander

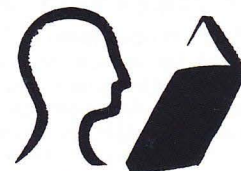
ALLA HAR BEHOV AV LJUS I VINTERMÖRKRET.

Adventstid. Gick ner till källarförrådet för att hämta upp mina julsaker. Dörren uppbruten och det enda som fanns kvar var ett par skridskor och en papperskasse med blomkrukor. Chock, sorg, förtvivlan. Borta var det nyinköpta tältet, sov- och ryggsäckar, resväskor, sommarkläder, tre bokhyllor och framförallt alla juls prydnader. Förlusten av mor och mostrars handarbeten smärtade. Bara mitt förråd var uppbrutet och länsat. I trappuppgången nedanför min dörr hade någon bränt in ett svart kors. Sedan behövs det nog inte mycket till genetiska anlag för att man ska halka in i galenskap och uppleva sig förföljd och hotad av sin omgivning.

När jag läste försäkringsvillkoren insåg jag att för att kunna skaffa mig en ny sommargarderob, var jag tvungen att bli försäkringsbedragare. Mina kläder, omkring tio år gamla, värderades till 0 kronor. Allt utom tältet var för gammalt för att berättiga till en rimlig ersättning.

Nu fick historien ett bättre slut för mig. I porten hade jag satt upp en lapp om inbrottet samt listat vad jag förlorat. Dagen efter ringde det på min dörr och en man i 25-årsåldern stod där med mitt papper i handen. Han sa, att han visste något och bad mig följa med

forts. sid 4

Boklådan

Vi har
Julklapps-
böckerna!

Klostergatan 8

Tel. 2111142

Det mest förbjudna

Ni har kanske hört historien förr. Den handlar om ett par, där kvinnan är lite trött på att mannen inte gör sin del av arbetet i hemmet. Nu var det så en gång att mannen var på toaletten och fumlade så att han tappade sitt armbandsur ner i toalettskålen. – Herregud, vad gör jag nu, tänkte han och ville inte precis sticka ner handen i kisset. Han ser sig om efter något att peta upp klockan med och då hittar han bakom toaletten ett litet ställ med en borste som verkar vagt bekant. Har tar fram borsten och just när han står där och rotar med den i toaletten kommer hustrun in i badrummet. Han hinner inte säga något till förklaring förrän hon ömt tar honom om livet, ser honom i ögonen och säger: – Så fin du är!

Nu frågar vi: Vad är förklaringen till hustruns beteende?

1: Kvinnan hade efter alla år av förtryck i hemmet brutit samman och var nu inte tillräckelig

X: Kvinnan, som var en känslig natur, uppfattade situationen och uttryckte genom den ömma gesten sin uppskattning av att mannen inte helt grovt körde ner handen i toalettskålen för att ta upp klockan.

2: Kvinnan led av en perversion som gjorde henne erotiskt upphetsad av män i lätt löjliga situationer.

Ett känsligt ämne

Det rätta svaret finns inte bland de tre angivna, kan jag medelladäremot är det väl en ganska söt historia. Jag kom att tänka på den när jag i några veckor sedan (i Tidskriftsbutiken vid Krognoshuset) för första gången i mitt liv köpte senaste numret av Ottar, RFSU:s tidskrift. Jag har visserligen läst Ottar då och då i upplysande syfte, men nu handlade det om ett temanummer i ett ämne som berörde mig så djupt att jag ville äga numret av tidskriften och diskutera det i hemmet. Det är ett ämne som jag alltid har funnit svårt

att hantera och som inte är så lätt att tala uppriktigt om. Ämnet är städning.

Såsom vi lärde oss av 70-talets kvinnorörelse faller städning under rubriken reproduktion, en sfär som i stor utsträckning hanteras av kvinnor, medan män tenderar att hålla sig till produktionssfären. Jo, och denna typ av arbete bör av ett antal skäl som säkert inte behöver upprepas här delas mellan parterna i ett förhållande. Så sker ofta också, men dessvärre inte utan konvulsioner.

Det är här Ottar-artiklarna ger lite insikter. T.ex. finns det skildringar från två homosexuella kärleks- och samboförhållanden, ett kvinnligt och ett manligt, som

uppvisar exakt samma typ av konflikt och samma rollfördelning som normalbilden: en "kvinnlighet" roll som vill att det ska städas mer, men som redan anser sig få jobba för mycket, och en "manlighet" roll som tycker det kan räcka. Att det handlar om en social konstruktion är väl ingen nyhet men i dessa artiklar blir det löjligt klart.

Vem bryr sig mest?

Och på något sätt är man redan här vid problemets kärna. Om det finns två personer som ska bedöma en

viss uppgift så kan man knappast förvänta sig att de båda fastnar för precis samma grad av prioritering av uppgiften. Och om då mannen säger att det går väl an med lite skit i hörnen medan kvinnan bara inte står ut med det, vem ska då göra jobbet? Ska de dela lika, fastän hon bryr sig mycket mer? Antag i stället att ena partnern i ett förhållande är mycket angelägen om att bilen är väl putsad, medan den andra är likgiltig – kan man begära att båda delar lika på putsningen? Svaret måste bli nej: solidarisk delning av arbete som inte båda ser som lika angeläget måste betraktas som något annat: t.ex. som en akt av kärlek eller en förhandlingslösning där man byter det ena önskemålet mot det andra.

Nödändighet eller kosmetik?

Mot detta kan sägas att städning är inte en lyxbetonad eller kosmetisk företeelse, den är nödvändig. Visst, det är sant upp till en viss nivå, men vilken? Självt står jag inte ut med att se en diskbänk fyllas av flera dagars disk utan åtgärder, medan den senaste veckans tidningar och post i lätt oordning på ett bord nästan är trivsamt. En kär närstående tycker det omvända och så kan vi kan vi bli oeniga om det. Det är alltså ytterligare en komplikation i städkonflikterna: det är inte så att den ena partnern i alla avseenden är mer städbenägen – det är en differentierad historia. Ändå tycks det mig som om kvinnor oftast har de starkaste tvångsföreställningarna på området, det är de som försöker leva upp till sin mors hemideal och kammar mattfransarna. Toleransnivån är en fråga om klass, kön, ålder, etnisk bakgrund etc. lär man sig i Ottar-numret. I bondesamhället var smutsen något positivt och alldagligt, i industrisamhället blev renlighet och kropps kontroll ett sätt

att markera sitt människovärde, medan smutsen blev tabu. Nu lever vi i ett normvacuum (vem städar på hårdissen?).

Och varför lider då kvinnorna mest av dammet? "Förmodligen därför att de flesta kvinnor fortfarande åtminstone har en del av sin identitet i att hemmet ska skötas på ett bra sätt. Eftersom männen har sin identitet i förvärvsarbetet behöver de inte känna samma stress och irritation över dammråttor eller fläckiga köksluckor". Det hopp man kan ha om att stödkonflikterna ska försvinna är alltså att mäns och kvinnors identitet i hem och förvärvsarbete fortsätter att jämnas ut.

Intressantast i Ottar är nog Nina Lekander som anknyter till pigdebatten och diskuterar smitvägarna: det går att nå ett jämlikt städförhållande mellan två välbetalda individer genom att utnyttja olikheterna mellan klasserna, dvs. ordna med städhjälp.

I väntan på Städfrent

Jag är säker på att för många parlevande VB-läsare är städningen en uppgift att genomföra i gemenskap och gamman, eller i varje utan öppna gräl, men för andra av oss är det ett problematiskt område. Varför bildas aldrig Städfrent, en vänsterorganisation för oss som vill se på städningen i ett större perspektiv och som kan ge och ta praktiskt och teoretiskt stöd i aktuella städfrågor? ITills vidare kan man bara rekommendera Ottar-numret. Där vittnar en kvinna också om "Ajax-prinsen", en man som kliver in i hennes liv, ser att fönstren är randiga och utan att vara ombedd putsar fönstren och det på båda sidorna. "En sådan man kan jag bo med" säger hon milt och man kan bli svag i knäna av mindre.

Lucifer

Lunds hospice i graven?

Sjukvårdsdebatten på lundsidiorna har de senaste veckorna dominerats av inlägg om Lunds hospice. Det ligger på Vipeholm i ganska behaglig miljö, avskilt från det stora lasarettet. Syftet med verksamheten är att erbjuda döende patienter och deras anhöriga vård och stöd på hospice och i hemmet. Detta sker i nära samarbete med lasarettets kliniker och med kommunens hemsjukvård genom smärtlindring och viss annan medicinsk vård, men också genom att man ger existentiella frågor ett stort utrymme. Verksamheten på hospice har hotats från två håll: Inifrån på så sätt att interna problem i organisationen har försvarat och försenat utvecklingen av hospicevården och av att utnyttjandegraden

har varit låg. Utifrån har hotet främst bestått i att landstinget och Lunds kommun har haft svårt att komma överens om finansieringen. Det har i sin tur lett till ständiga rykten om att hospice skall läggas ner eller att det redan är stängt, och till att patienter inte förts över dit från lasarettets kliniker.

Tidigt i höstas gav landstinget upp hoppet om att komma överens med kommunen. Därför inriktade man sig i stället på att utveckla den palliativa vården, den som inte botar utan bara lindrar, på annat sätt. I det sammanhanget skulle Lunds hospice avvecklas och ersättas med uppbyggnaden av ett "palliativt centrum" på universitetssjukhuset i Lund. Inriktningen

skulle vara avancerad smärtlindring; vård och omvårdnad av döende patienter och konsult- och utbildningsinsatser inom landstinget och berörda kommuner. Man skulle också samarbeta med Lydiagården i Höör, som har hospiceliknande verksamhet. Det är ett bra och genomarbetat förslag.

Jag var då beredd att acceptera att man stängde Lunds hospice. Det var tråkigt eftersom verksamheten var bra och uppskattad, men den ekonomiska situationen var ohållbar, och satsningen på ett "palliativt centrum" var efterlängtat. Det är ett annat sätt att organisera vården i livets slutsked, som har många fördelar. Det fanns alltså ingen risk att vården och omvårdnaden skulle bli sämre, men

hospice skulle försvinna. Det är viktigt att påpeka att det inte var frågan om någon besparing. De pengar, som tidigare gått till hospice i Lund, skulle användas i det nya centret.

Klockan fem i tolv förändrades läget radikalt. Kommunfullmäktige i Lund avsatte helt oväntat pengar till sin del av Lunds hospice. Man gjorde det med så klar majoritet att beslutet säkert står sig resten av valperioden. Därmed har också mitt viktigaste skäl för att avveckla hospice fallit. Jag anser att det bör drivas vidare och utvecklas!

forts sid 4

Ministern och kvinnolönerna

Landstingsförbundet kallade den 5 december till en extra kongress för att välja en ny ordförande. Den förra ordförande, Bengt Holgersson, kommer att bli landshövding i Skåne-län. Som ombud för V-partiets landstingsgrupp deltog jag i kongressen tillsammans med 7 andra kamrater från andra orter. Förbundets nye ordförande blev Lars Isaksson (s), Jönköping, som i sitt något ljummar anförande uttryckte förhoppningen att ingen fast anställd i kommun och landsting skulle behöva mista sitt arbete.

Så kom turen till inrikesminister Jörgen Andersson. Det var mycket tal om trygghet, rättvisa och demokrati och beröm när det gällde den svenska sjukvården. Den är kostnadseffektiv och den är solidariskt finansierad. Han glömde dock att tillägga att Sverige idag tillhör de länder som satsar minst på sjukvård.

40-talisterna dyra

I framtiden behöver vi i själva verket tillföra sjukvården stora resurser, inte minst med tanke på det stora antalet "40-talister" och utvecklingen inom den medicinska forskningen, sade Jörgen Andersson. Därför måste man räkna med behov av ökade tjänster inom

vården, barnomsorgen och skolan. Men resurserna för att genomföra detta är otillräckliga i dag.

Samhällskontrakt

Vilka lösningar föreslår då inrikesministern? De ökade anslag som regeringen nyligen beviljat för äldreomsorgen räcker inte inte långt, sade han. Mera pengar måste skjutas till från staten och även hälso och sjukvården måste prioriteras. Samtidigt ställer han emellertid villkor: ett samhällskontrakt kommer att föreslås kommunerna. Det innebär att anslag beviljas för 1998 och 1999 på villkor att personalen accepterar lägre löner.

Jörgen Andersson tyckte sig uppträda som välgörare och räddare av den lågavlönade kvinnliga arbetskraften inom den kommunala omsorgen. De får stanna kvar om de offerar sina rättigheter, annars får de gå, menade han uttryckligen. Dessutom måste de s.k. balanskraven vara uppfyllda senast 1999 för kommuner och år 2000 för landstingen.

Kvinnorna offras

Inrikesministern anförande följdes av en ganska livlig kritik på vissa punkter. Ett ombud, en kvinna,

frågade ministern var medveten om att samhällskontraktet skulle drabba en redan lågavlönad kvinnlig yrkesgrupp. Var detta verkligen hans allvar? Kunde han möjligen också tänka sig ett solidariskt lönestopp för politiker, undrade jag stilla, men sånt har man kommit ifrån att kasta fram. Gunnar Ågren, v-landstingsråd i Stock-

holm, menade att ministerns redogörelse varit mera konstruktiv än vanligt, men att han i så fall också borde tagit med sig en check på betalningarna om han vill vara trovärdig. Jörgen Andersson fick också frågan om regeringen ville införa sanktioner för kommuner och landsting som inte i tid uppfyllt balanskraven. Svaret blev nej. En annan fråga var om inte landstingen

borde prioritera hälso- och sjukvård framför trafikfrågor, med Stockholm som exempel. Arbetstidsförkortningen togs också upp av flera ombud.

Hälsa nu- imorgon kan det vara för sent

är mottot för vänsterpartiets partistyrelsens riktlinjer för hälso och sjukvård, samlade i ett häfte med samma titel från oktober-96. "Vi accepterar inte fler nedskärningar" heter det bl.a. Dessa innebär både argets löshet för personalen och risk för sämre eller fördröjd vård. Däremot måste vi vara öppna för satsningar på nya arbetsmodeller inom många områden. Primärvården måste prioriteras och tillföras större resurser om den skall utgöra basen och möta fler uppgifter ännu hitills. Omvårdnadsarbetet som kraftigt försämrats genom 90-talets nedskärningar, måste utvecklas och personalens status höjas m.m. Klyftan mellan behov och resurser inom vårdsektorn måste minskas i tid, innan situationen blir svårbemästrad, tycker jag. Ekonomisk tillväxt är visserligen den viktigast förutsättningen men det är hög tid att sjukvården prioriteras högre på nationell nivå.

Helena Svantesson

Vad händer med Agenda 21-arbetet på Norr

Rubriken är en fråga till mig själv och alla andra. När ett folkligt miljöarbete väl satt igång är det svårt att veta allt och att ha kvar kontrollen. Vad jag vet som miljöansvarig politiker i nämnden är att mycket sker, men inte exakt vad. Det är naturligtvis med kluvna känslor jag konstaterar det. Måste inte jag som politiker veta allt?

Jag tror att mycket av Agenda-21 satsningen, i alla fall på kommunalnämnds-nivå handlar just om att våga tappa kontrollen. Vi alla människor har massor av kraft inom oss, problemet är bara att denna kraft så ofta möts av hinder istället för med lust. Jag tycker att vi här på Norr är ganska koncentrerade på möjligheter istället för på hinder.

Vad har vi gjort?

I nästan alla år som KDN-Norr har funnits har nämnden i en blandning av politiker, tjänstemän och skolklasser varje år ordnat miljö-dagar. Man har stått på torget och propagerat för små enkla miljö-satsningar såsom komposter, pappersinsamling, tygkassar till handeln och liknande. Det har inte varit speciellt avancerat bara med ett ärligt engagemang och ett fint sätt att tala miljö med medborgarna. Nämnden hade ett eget miljöutskott och där bestämde man att de som bodde på Fäladen skulle erbjudas att gå i studiecirkel. Mötet på torget och erbjudandet om cirkel var

fröna till något som skulle komma att växa...

Operation dörrknackning

Vi, dvs KDN ansökte och fick pengar från miljödelegationen och naturvårdsverket (tror jag) om att genomföra ett gigantiskt projekt: Att med hjälp av arbetsboks-metoden ta reda på vad medborgarna ansåg om miljön och hur den skulle kunna bli bättre idag och i framtiden på Norra Fäladen. Alla hushåll på Fäladen och alla skolbarn fick en bok att fylla i. Sedan hjälptes vi åt att hämta in den via operation dörrknackning. Det var några politiker och ett stort gäng miljöinformatörer från Studieförbundet som hjälptes åt. Någonstans mellan 500 och 600 böcker samlades in. Böckerna luslästes och med hjälp av några tjänstemän och ideella krafter i form av en miljögrupp samlades svaren. Den bok som blev resultatet är tjock 86 sidor. Vi litade efter den första bokutdelningen inte på posten, utan delade ut boken till alla hushåll på samma sätt som vi samlat in den första.

Parallellt med böckerna har studiecirkel varit igång, med olika lyckat resultat. Flera av cirkelarna pågår fortfarande. De hanlar om mer natur på Norr, djur och natur, solfångar byggande, ekologisk mat etc... Till detta har olika seminarier ordnats. De har handlat om natur, sopor, konsumtion, energi och allt

annat som berörs i arbetsböckerna. Vid seminarierna har försök gjorts att bjuda in olika aktörer handlare, energiverk etc..

Utöver detta utåtriktade arbete sker det en miljö-satsning internt i kommundelen. Den innebär att det utses och utbildas miljöombud på samtliga arbetsplatser. Miljöombuden ska vara drivkrafterna för det interna miljöarbetet.

Ideér föds

Vad är resultatet av alla dessa satsningar? Det har inte kommit massor av människor på seminarierna, men det har varit olika människor vid de olika seminariefällena. Någon eller några av dem får kanske en vettig miljöidé som kan förverkligas här på Norr. I studiecirkelna föds idéer som kan bära frukt. Inom de kommunala verksamheterna blir man öppen för miljöidéer, inom vissa verksamheter är man redan ifärd med att förverkliga några. Marken är förberedd för att låta alla goda exempel spira.

I dagarna sitter representanter från de olika studiecirkelna och från miljögruppen och försöker formulera kravlistan till fastighetsägare, kommunen, KDN mfl som ett resultat av arbetsbok 2. Fäladsborna och vi i nämnden ska få kravlistan samtidigt.

Miljöarbetet här på Norr kommer att fortgå. Dess skepnader kommer

att variera men processen är viktig för ett varaktigt resultat. I en arbetsbok från en boende stod det att det hållbara samhället kräver hållbara människor. Ja så sant och hållbara människor deltar gärna i processen.

Otraditionell politikerroll

Vad blir politikerrollen i detta folkliga engagemang? Jag måste erkänna att jag haft svårt att hitta den. I detta arbetet är politikerrollen väldigt otraditionell. Jag inbillar mig att rollen till otroligt stor del går ut på att hitta möjligheter att kanalisera de krafter som finns och att acceptera att andra kan hitta på minst lika bra saker som man själv kan. Men politikerrollen är fortfarande oerhört viktig. Att det sociala och folkliga engagemanget fungerar ganska bra här får absolut inte tas som intäkt för att sluta bevaka de långsiktiga miljöfrågorna. Vi måste som vänsterpartister i kommunalnämnderna se till att de beslut vi är med och fattar är steg på vägen mot det långsiktigt hållbara samhället. Inom oss måste vi ha visionen om det resurssnåla, sociala, naturliga livet i vår stadsdel. Hur ser bilden inom oss ut i ett 100-årigt perspektiv? Det är svårt men nödvändigt med bra visioner som politiker, annars kommer vi att fortsätta att fatta dåliga miljöbeslut.

Karin Lönn

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Alla har vi

(forts fr. s. 1)

hon om upp i hans lägenhet på våningen ovanför. I hans kök lyste min adventsstjärna och i vardagsrummet hängde kristallkronan. Mina ljusstakar i fönstren var tända och i bokhyllorna fanns några av mina kasserade prydnadsföremål uppställda. I en hög på golvet igenkände jag resväskor, tält, kartonger och lådor.

Min olycklige granne berättade att han fått besök av en kompis som muckat från fångelse och var i behov av tillfällig bostad. Mannen lät honom stanna och när han kom hem sent på lördagsnatten efter discobesök, fann han sin lägenhet fylld med möbler och prylar, som

Lunds Agenda....

(forts fr. s. 2)

miljö eller hälsa får inte avskänkas av bevisning användas som ursäkt för att uppskjuta åtgärder.

Valt att ligga lågt

Det tredje avsnittet i förslaget behandlar de konkreta åtgärder som miljödelegationen anser att kommunen bör vidta. Här blir förslagen mera försiktiga och ger intryck kompromiss. Formuleringar som "verksamheten utövas med minsta möjliga miljöbelastning", "ska uppmontra företag", "arbeta i riktning mot en hållbar utveckling" och "verka som opinionsbildare" är något som de flesta kan skriva under på. Det mest konkreta i förslagen till åtgärder finns på trafikområdet, där ett antal punkter satts upp för att på sikt införa ett miljöanpassat trafik och transportsystem i Lunds kommun. Formuleringar av mera exakt och tvingande karaktär lyser med din frånvaro, något som kanske blir en naturlig konsekvens av att alla partier i miljödelegationen skall enas om förslaget.

- Vi har medvetet valt att ligga ganska lågt när det gäller åtgärderna i detta första förslag, för att senare kunna enas i det konkreta miljöarbetet, säger Karin Svensson Smith. Alla partier måste först komma fram till en gemensam syn på var problemen finns. Dessutom vill vi att denna plan skall kunna ligga kvar även vid ett maktskifte så att inte hela arbetet i så fall skulle behöva starta om från början. Arbetet skall efter beslutet i kommunfullmäktige gå vidare genom att handlingsplaner på miljöområdet upprättas i styrelser och nämnder. Dessa planer skall användas som underlag för den kommande Agenda 21 med mera preciserade formuleringar.

kompisens hävdade var hans. Min granne blev misstänksam och när han såg lappen på anslagstavlan, förstod han hur det var.

Tjuven hade packat om mina kläder till en snyggare väska så de skulle väl liksom annat gods till försäljning. Innan han lämnade lägenheten hade han försökt skapa lite trevnad för sig och kompisens.

NÖDEN HAR INGEN LAG

Bidragfusket måste stoppas, läser jag i Arbetet. Hade fuskpengarna funnits tillgängliga våren -94 hade ersättningsnivåerna från A-kassa och sjukförsäkring inte behövts sänkas, skriver Bertil Månsson på

ledarsidan.

I helgen hade jag besök av två vänner från Mellansverige. Hon är långtidssjukskriven efter en ryggoperation och han är arbetslös sedan många år. Tack vare ALU sedan många år. Tack vare ALU och AMI är han välutbildad. Han kan mycket om data, media och under det senaste året har han ägnat sig åt att starta ett fiktivt företag med internationella kontakter. Makarna får inte bidragspengarna att räkna till alla räkningar. De har hus och tonårsbarn att försörja. De drygar därför ut sina inkomster med s.k. networks. Han säljer larm och hon säljer smycken. En försäljningsverksamhet som är mycket vanlig

Hospice...

(forts fr. s. 2)

Som det är nu betalas sjukvårdens del av kostnaderna centralt av landstinget. Så kan det inte vara i framtiden. Det är faktiskt bara patienter från Lunds sjukvårdsdistrikt, som använder Lunds hospice därför bör det betalas över distriktets budget. Konsekvensen blir att hospice då "tränger ut" annan verksamhet, men det är det kanske värt. De centrala pengarna bör användas till att bygga upp palliativ vård för hela landstinget. Det behövs också.

En del inlägg i debatten har antytt att vänsterpartiet i landstinget har stött nerläggningen. De har fått bakgrunden nu. Det har också påståtts att (v) skulle ha en avgörande roll. Det har varit en missuppfattning. Hospice framtid avgörs av landstingsstyrelsen. Där har vänstern (och miljöpartiet) bara rösträtt som ersättare för socialdemokrater eller borgare. När jag skriver detta har beslutet precis tagits. Lunds hospice skall avvecklas och jag har bara kunnat protestera. Det är trist med tanke på att en majoritet i landstingsfullmäktige troligen vill ha det kvar. Rolf L Nilson, gruppleddare för (v) i Malmöhus läns landsting, men utan rösträtt i landstingsstyrelsen

en chans för många människor att bryta sina känslor av vanmakt. Agenda-21-arbetet kan tjäna som inkörsport till ett samhällsengagemang för ungdomen, något som jag anser vara oerhört viktigt för både miljön och demokratin i framtiden.

SM

bland deras vänner, berättar de.

Det är ju ens samvete, om man bestämmer hur man gör, säger hon, när vi talar om skatt och anmälan till FK.

SKÅL!

Vi sitter runt middagsbordet, sex pojkar mellan fyra och fem år och jag. Daniel höjer mjölkglaset, slår det mot Leos glas och utropar. "Skål för de rika"! Mjölkdropparna skvätter ner över köttsoipan och adventsljuset, som fräser till.

A-S Löven

Musikcafé

Djingsis Khan, Vita huset Uardavägen bakom ICA-Tornet. Söndag 15 dec 15.00 Kören Cantemus sjunger julsånger m.m under ledning av Siegwald Ledel

Julbada

Passa på att ta julbadet tillsammans med Sommarlägrets vintersektion fredagen 20 december på Ribban. Tiden är som vanligt c:a kl 17.

När vi är färdiglögade tar vi oss till Monica Laurell på Skolgatan 4b (Malmö). Ta med dig något att dricka, så ordnar malmöborna lite ätbart. Obs! Detta är en riktdad inbjudan och gäller endast de kvinnliga läsarna/badarna!

Karin

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må kl 19.30 på partilokalen. Amne: Det blir inget möte lillejulafton. Däremot måndag 16 december, hemma hos Thomas S, Ostervångsvägen 32, kl 19.30, då vi firar 2 framgångsrika (!?) år vid makten.

RÖDA KAPELLET Sö 15.12 kl 18.45. årets sista rep. Terminstart 12.1 18.45

Storbandet Rep. onsd 18.12 inför konsert 12 Januari.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonby och Bodil Veige. Näste redaktör: Thomas Schlyter

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: lunds.tidskriftsverkstad @ mailbox.swipnet.se
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.